

Sygnatura akt I C 377/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 marca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko C. S. z siedzibą w P.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej C. S. z siedzibą w P. na rzecz powoda J. B. kwotę 3.875,85 zł (trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt pięć 85/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.12.2015 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej C. S. z siedzibą w P. na rzecz powoda J. B. kwotę 1.741,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje powodowi J. B., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 94,48 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa, zaś stronie pozwanej C. S. z siedzibą w P. nakazuje, aby uiściła z tego tytułu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 535,39 zł.

Sygn. akt I C 377/16

UZASADNIENIE

Powód J. B., po ostatecznym sprecyzowaniu określenia strony pozwanej (k. 48), wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) z siedzibą w P. kwoty 4.560,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w wyniku zdarzenia z dnia 22.11.2015 r. uszkodzeniu uległ należący do niego pojazd marki A. (...) o nr. rej. (...), który był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie ubezpieczenia Autocasco. Pozwany ustalił wysokość szkody na kwotę 4.926,24 zł i taką kwotę wypłacił, jednakże w warsztacie naprawczym, gdzie powód zamierzał dokonać naprawy, wyliczono, iż najniższy koszt naprawy wyniesie 9.486,98 zł. Zdaniem powoda doszło do zaniżenia wypłaconego odszkodowania, w związku z czym domagał się on zasądzenia różnicy kwoty ustalonej przez pozwanego, a najniższej kwoty naprawy.

Strona pozwana (...) z siedzibą w P. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

We wstępie wskazała, że powód błędnie oznaczył stronę pozwaną jako oddział, który jako taki nie posiada odrębnej podmiotowości prawnej. Dalej podała, że wypłacone odszkodowanie zostało oparte na sporządzonym w systemie A.

kosztorysie oraz dokumentacji przedłożonej przez poszkodowanego, z których to dokumentów wynika, że całkowity koszt naprawy wynosi 4.926,24 zł. Odszkodowanie przyznano zgodnie z postanowieniami Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych z dnia 20.10.2014 r. Dalej podała, że w wariancie ubezpieczenia, które posiadał poszkodowany, ustalenie odszkodowania ma miejsce na podstawie wyceny dokonywanej przez ubezpieczyciela. W konsekwencji wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 22 listopada 2015 r. w wyniku zdarzenia drogowego, doszło do uszkodzenia samochodu powoda marki A. nr rejestracyjny (...).

/okoliczności bezsporne/

Pozwana (...) z siedzibą w P. prowadziła w Polsce oddział zagranicznego przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w przedmiocie ubezpieczeń osobowych, ubezpieczeń majątkowych oraz reasekuracji.

/dowód: informacja z KRS nr (...) k. 6-7/

Strony wiązała umowa autocasco potwierdzoną polisą nr (...).

/okoliczności bezsporne/

Ustalenie zaistnienia i wycena szkody w wariancie ubezpieczenia, który posiadał powód, dokonywana była przez ubezpieczyciela.

/dowód: ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych P. k. 41-43/

W wyniku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił na rzecz powoda kwotę 4.926,24 zł. Wyliczenia dokonał samodzielnie w oparciu o system A..

/okoliczności bezsporne/

Powód w celu naprawy swojego pojazdu udał się do warsztatu naprawczego, który dokonał w dniu 3.12.2015 r. kalkulacji naprawy pojazdu A. nr rej. (...) i określił ją na kwotę 9.486,98 zł.

/dowód: kalkulacja naprawy dokonana przez Centrum (...) w L. k. 13-17/

Uzasadniony koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych w wyniku zdarzenia drogowego, zgodnie z ogólnymi warunkami umowy ubezpieczenia, z uwzględnieniem części porównywalnej jakości wynosi 8.802,09 zł.

/dowód: opinia biegłego inż. J. W. (1) z załącznikami – k. 47-76/

Sąd zważył co następuje:

Sporna między stronami była kwestia sposobu wyboru podmiotu dokonującego oszacowania szkody i w konsekwencji jej wysokości, a przeprowadzanie rozważań można by w zasadzie sprowadzić do rozstrzygnięcia zagadnienia mocy prawnej i skutków zapisu umieszczonego w ogólnych warunkach umowy dotyczącego likwidacji szkody przez wybór ubezpieczyciela.

Przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.c.). Ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy (art. 384 § 1 k.c.).

Postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia lub postanowienia umowy ubezpieczenia sprzeczne z przepisami niniejszego tytułu są nieważne, chyba że dalsze przepisy przewidują wyjątki (art. 807 §1 k.c.).

Przenosząc przywołane przepisy prawne na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że strony umowy ubezpieczeniowej wiązała umowa autocasco w wariancie Casco Optymalny w tym ogólne warunki umowy ubezpieczenia. Słusznie zatem wskazała strona pozwana, że zgodnie z § 16 ust. 3 pkt 2 OWU ustalenie odszkodowania ma miejsce w wariancie Casco Optymalny na podstawie wyceny dokonanej przez (...).

Jednakże wobec powszechności stosowania ogólnych warunków umów do zawieranych przez towarzystwa ubezpieczeniowe stały się one umowami adhezyjnymi, gdzie druga strona umowy zazwyczaj nie ma możliwości indywidualnego negocjowania przedstawianych warunków. Z tego względu istnieje potrzeba zapewnienia ochrony stronie słabszej, którą, wolą ustawodawcy, realizuje art. 807 § 1 k.c. – pozwalający uchylać postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia w razie, gdy są sprzeczne z przepisami kodeksowymi dotyczącymi ubezpieczeń.

Zdaniem Sądu należało uznać zapis postanowienia § 16 ust. 3 pkt 2 OWU jako jaskrawo niekorzystny dla ubezpieczonego kontrahenta i uznać go za nieważny. U podstaw takiej decyzji leżało przekonanie, iż zachodzi konieczność weryfikacji w przypadku sporu pomiędzy stronami kosztów naprawy pojazdu według reguł opisanych w ogólnych warunkach umowy. W związku z tym zapis ogólnych warunków umowy pozwalający na jednostronną decyzję w tej mierze należy wyeliminować, jako niewiążący strony stosunku prawnego. Innymi słowy Sąd uznał za nieważny zapis § 16 ust. 3 pkt 2 OWU, gdyż prowadzenie przez ubezpieczyciela działań naprawczych mogło by się odbywać w sposób całkowicie dowolny, a przy tym mogłoby naruszać uzasadniony interes poszkodowanego czy też zasady współżycia społecznego.

Analiza wyceny napraw uszkodzonego pojazdu dokonanych przez stronę pozwaną oraz przez zakład naprawczy prowadzi zresztą do wniosku, że zaistniały znaczne, prawie pięćdziesięcioprocentowe rozbieżności między ich wynikami. Potwierdza to trafność przytoczonej przez Sąd argumentacji i uzasadnia uznanie tego niekorzystanego postanowienia OWU za nieważny w stosunku do powoda.

Ustaień w zakresie określenia wysokości szkody Sąd dokonał na podstawie opinii biegłego sądowego J. W. (1) z zakresu wyceny pojazdów i kosztów napraw powypadkowych. Biegły w swojej opinii w sposób szczegółowy i krytyczny odniósł się do sposobu wyliczenia odszkodowania przez stronę pozwaną i jednocześnie określił koszt naprawy według reguł określonych w ogólnych warunkach autocasco w wersji obowiązującej obie strony. Ustalenia biegłego nie zostały zresztą przez żadną ze stron podważone. W tych warunkach wyliczony koszt naprawy pojazdu stanowił bazę, która pozwalała na ustalenie wysokości dalszej kwoty odszkodowania należnego powodowi odszkodowania. Jak wynika z przedstawionej pisemnej opinii z dnia 18 października 2016 r. i kalkulacji naprawy uzasadniony koszt naprawy wynosił 8.802,09 zł.

Skoro więc wypłacono w toku postępowania likwidacyjnego powodowi kwotę 4.926,24 zł, to dalsza kwota należnego odszkodowania wynosiła 3.875,85 zł i taką kwotę przyznano powodowi.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. Powód wygrał sprawę w 85%, a strona pozwana w 15 %. Powód poniósł koszty w łącznej kwocie 2.263,00 zł (229,00 zł – opłata sądowa, 800,00 zł – zaliczka na opinię, 1.200,00 zł – koszty zastępstwa procesowego oraz 34,00 zł – udzielone pełnomocnictwa). Pozwany zaś poniósł koszty w łącznej kwocie 1.217,00 zł (1.200,00 zł – koszty zastępstwa procesowego oraz 17,00 zł – udzielone pełnomocnictwo). Po stosunkowym rozdzieleniu kosztów i ich wzajemnym zbilansowaniu (1.923,55 zł minus 182, 55 zł), powodowi należała się kwota 1,741,00 zł.

Biegłemu J. W. przyznano wynagrodzenie w kwocie 1.429,87 zł. Wydatki ponad kwotę zaliczki 800,00 zł wyłożone zostały tymczasowo przez Skarb Państwa.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano stronom koszty te uiścić na rzecz Skarbu Państwa odpowiednio do stopnia wygrania sprawy co znalazło odzwierciedlenie w pkt. IV wyroku tj. powodowi w kwocie 94,48 zł (629,87 zł x 15%) oraz stronie pozwanej w kwocie 535,39 zł (629,87 zł x 85%).